

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział II Cywilny-Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2015r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa

(...)Spółki Akcyjnej z siedzibą w K.

przeciwko

J. B.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Świeciu z dnia 25 listopada 2014r. w sprawie o sygn. I C 373 /14

orzeka:

1/ zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 920 zł (dziewięćset dwadzieścia) z ustawowymi odsetkami od dnia 14lipca 2014r. i oddala powództwo w pozostałej części;

2/ zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 30 zł (trzydzieści) tytułem zwrotu kosztów postępowania za pierwszą instancję;

3/ oddala apelację w pozostałej części;

4/ zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 30 zł (trzydzieści) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

II Ca 88 / 15

UZASADNIENIE

Powód (...)Spółka Akcyjna z siedzibą w K. (cesjonariusz) domagała się zasądzenia od pozwanego J. B. kwoty 1 489,26 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 14 lipca 2007r., z tytułu wierzytelności, jaką powódka nabyła od pożyczkodawcy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. (cedenta).

Zaskarżonym wyrokiem zaocznym z dnia 25 listopada 2014r. Sąd Rejonowy w Świeciu oddalił powództwo.

Stwierdził, że powódka nie udowodniła swojego roszczenia (jak wymaga art.6 kc). Po przekazaniu sprawy z Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie, który stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, powódka nie przedstawiła żadnych dowodów, w szczególności opisanych w pozwie.

Sąd nie znalazł treści umowy zawartej między pożyczkodawcą (cedentem) i pozwanym (pożyczkobiorcą), w tym podstaw określenia prowizji, przekraczającej wysokością połowę należności głównej. Zatem – zdaniem Sądu Rejonowego – żądań powódki nie można było zweryfikować, a tym samym brak było podstaw do zasądzenia dochodzonej kwoty (zaskarżony wyrok wraz z uzasadnieniem – k.27 i 30).

W apelacji od wyroku powódka (...)Spółka Akcyjna z siedzibą w K. domagała się jego zmiany poprzez zasądzenie należności dochodzonej pozwem w całości oraz kosztów postępowania za obie instancje, a ewentualnie jego uchylenia i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Apelująca zarzuciła Sądowi Rejonowemu naruszenie przepisów postępowania, a dokładniej:

- art.339 § 2 kpc poprzez niezasadne oddalenie powództwa wyrokiem zaocznym w całości w sytuacji, gdy jego zasadność nie budzi wątpliwości.

W uzasadnieniu apelacji skarżąca wywodziła, że przywołany przepis art.339 § 2 kpc nakazywał Sądowi uznać za prawdziwe jej twierdzenia przywołane w pozwie, które nie budziły wątpliwości. Sąd nie wskazał bowiem na czym ewentualne wątpliwości miałyby polegać. W celu usunięcia wątpliwości powódka załączyła do apelacji dokumenty w postaci umowy przelewu na jej rzecz wierzytelności zawartej z cedentem w dniu 22.10.2013r., zawiadomienie dłużnika o dokonaniu przelewu z dnia 22.10.2013r., ramowej umowy pożyczki, potwierdzenia otrzymania gotówki i odpis z KRS powoda (apelacja powoda – k.33 i 34).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powódki podlegała uwzględnieniu, ale jedynie częściowo. Na etapie orzekania przez Sąd I instancji – wbrew twierdzeniom powódki – nie przedłożyła ona żadnych dokumentów na poparcie swoich twierdzeń zawartych w pozwie. Zatem Sąd Rejonowy mógł mieć wątpliwości zarówno co do samego faktu zawarcia przez poprzednika prawnego powódki (cedenta) z pozwanym umowy pożyczki, jak i warunków, na jakich mogła ona zostać zawarta. W tych okolicznościach odwołanie się do ogólnych zasad dowodzenia w procesie cywilnym (art.6 kc) i stwierdzenie, że powódka swojego roszczenia nie udowodniła znajdowało uzasadnienie.

W zasadzie dopiero na etapie postępowania apelacyjnego powódka złożyła dokumenty, które częściowo uwiarygodniły jej roszczenie, i z których mógł skorzystać Sąd odwoławczy (po myśli art.505¹¹ § 1 kpc). W szczególności złożyła umowę ramową pożyczki na czas nieokreślony, z której wynika, że pożyczkodawca (...) spółka z o.o. w W. będzie udzielała pożyczek J. B. w sposób i na warunkach w niej określonych (pkt 1.1). Umowa ramowa nie zawiera ani daty jej sporządzenia, ani podpisu pożyczkodawcy, a w sprawie brak dowodów, z których wynikałoby, że kwota dochodzona przez powódkę (nabywcę wierzytelności od pożyczkodawcy) stanowiła już kolejną pożyczkę udzieloną pozwanemu J. B., bo jeżeli była to pierwsza pożyczka, to brak daty i podpisu pożyczkodawcy (jak wymagał pkt 3.9 umowy) nie pozwalał przyjąć, że pozwany (pożyczkobiorca) zaakceptował warunki udzielenia pożyczki, w szczególności wysokość prowizji określonej w pkt 4.1 umowy (k.45 *vide et verte*). Przywołane postanowienie w pkt 3.9 umowy, przy udzieleniu pierwszej pożyczki, wymagało bowiem przesłania umowy ramowej pożyczki pożyczkobiorcy, by ten ją podpisał i zwrócił jej egzemplarz pożyczkodawcy (k. jw.). W tych okolicznościach jedyny dowód na fakt udzielenia pożyczki stanowią potwierdzenie jej przelewu w wysokości 920 zł na rzecz pozwanego J. B. w dniu 11.06.2013r. oraz faktura VAT z dnia 11.06.2013r., która dodatkowo określała termin jej zwrotu na dzień 13.07.2013r. (k.50 i 47 *verte*). Co zaś tyczy się wysokości prowizji określonej w w/w fakturze (aż na 354,11 zł), to jak już wcześniej wskazano brak jest dowodu potwierdzającego, że taką jej wysokość pozwany (pożyczkobiorca) zaakceptował.

Ze złożonej w sprawie umowy przelewu wierzytelności zawartej w dniu 22.10.2013r. między pożyczkodawcą (cedentem) i powódką (cesjonariuszem) oraz z załącznika do tej umowy wynikało, że nabyła ona wierzytelność względem pozwanego J. B. wynikającą z udzielnej mu pożyczki przez cedenta (k.36 i 37 *vide et verte*).

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Okręgowy uznał, że powódka ma uzasadnione prawo domagania się od pozwanego zapłaty kwoty udzielonej pożyczki w wysokości 920 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 14 lipca

2013r., a więc od dnia następnego po upływie terminu, w którym pożyczka miała być przez niego zwrócona (na podstawie art.720 § 1 k.c. i art.481 § 1 k.c.). Dlatego też uwzględnił apelację powódki w tej części i zmienił zaskarżony wyrok (na podstawie art.386 § 1 k.p.c. w związku z art.13 § 2 k.p.c.). Oddalił powództwo w pozostałe części, jako nieuzasadnione. Oddalił też apelację powódki w pozostałym zakresie, jako nieuzasadnioną (na podstawie art.385 k.p.c. w związku z art.13 § 2 k.p.c.). Zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 30 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego (po myśli art.98 § 1 k.p.c. w związku z art.108 § 1 i art.13 § 2 k.p.c.). Stanowi ona zwrot opłaty sądowej od apelacji, którą powódka uiściła w tej (minimalnej) wysokości. Nie zasądził zwrotu kosztów postępowania za pierwszą instancję ani w całości, ani w części, bowiem jak wyżej wskazano, powódka dowiodła zasadności swojego roszczenia i to w części, dopiero przed Sądem odwoławczym.